Hónapló 2020

Gryllus Vilmos

Kémény tetején

Kémény tetején kelepel a gólya.
Fészkét gallyakból, kiságakból hordja.
Belseje néhány puha pihe szalma,
gólyafiókák kicsi birodalma.

De mikorra aztán vége van a nyárnak,
felnőnek a gólyák, csak az őszre várnak.
Messzire szállnak, napsütötte délnek,
övék már az egész világ, mégis visszatérnek.

Lipták Gábor Városi Könyvtár Balatonfüred

Aranyasszony hava

Gryllus Vilmos

Élet a tóban

Úszik a tóban
sok moszat, alga,
csipeget a keszeg
és meglapul a harcsa.

Mindegyik éppen
enni akarna:
Moszatot a keszeg
és keszeget a harcsa.

Békavacsora

Békamama lesben áll,
csak a torka lüktet.
Kicsi fia kiabál:
- Kérek szúnyogsültet!

Sikló

Sikló, amikor tekereg,
félnek nagyon a gyerekek.
Nézd csak,
pedig oly kedves,
bőre gyönyörű, nedves.

Embert, gyereket
sose mar,
inkább menekül, elinal.
Vékony, kicsi és gyenge,
és csak halakat enne.

Gryllus Vilmos

Kis tücsök

Kis tücsök, kis tücsök,
minden este itt ülök.
Álmosan hallgatom,
hogy zenél a cimbalom.

Harsonáján messze száll,
tétovázva meg-megáll.
Áradón égig ér,
minden éjjel elkísér.

Pengenek dallamok,
réten át, ha ballagok.
Halk zenék évszaka:
tiszta nyári éjszaka.

NagyBandó András

Bogáncs

Bogáncs áll
a zöld mezőben,
mindegy merre,
itt vagy ott,
tavasszal vagy
zsenge őszben
oly magányos,
elhagyott.

Virágtenger körülötte,
abból kötnek csokrokat.
Általlépdelnek őfölötte,
s egymagában ott marad.

Szép sosem volt,
kivált színes.
Illatozni? Azt se tud!
Szirma nincsen,
tüskedíszes,
általdöfi bőrsarud.

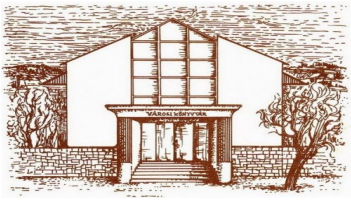

Kiadja: Lipták Gábor Városi Könyvtár Gyerekrészlege
8230 Balatonfüred, Kossuth Lajos u. 35.
Szerkesztő: Sz. Faragó Szilvia
gyerekkönyvtáros
Email: szi8230@gmail.com

Zelk Zoltán

Gólya, gólya

Gólya, gólya, hosszúláb,
hol kezdődik a világ?
– A tó szélén ring a nád,
ott kezdődik a világ…

Gólya, gólya, hosszúláb,
hol ér véget a világ?
– Ha az a tó enni ád,
egy tóból áll a világ.

Újkenyér havának versei

Juhász Magda

Csillagszemű éjszaka

Csillagszemű éjszaka
ráterült a földre,
ezüstszínű palástban
ballag a Hold körbe.
Minden virág szundikál,
bóbiskol a rózsa,
csak a vidám estike
mosolyog a holdra.
Ágyat vetnek a felhők,
fodros az ég alja,
hosszú lábát lógatva,
zenél a szél rajta.

Mentovics Éva

Aratás

Érik már a búza,
sárgul a határ,
hajlongó kalászát
érleli a nyár.

Morognak a gépek,
zajuk messze száll –
a sok gabonára
malomgarat vár.

Tornóczy Köles Ildikó

Nyári dal

Fű, fű, zsenge fű,
szól a tücsökhegedű!

Selymes pázsit, puha rét,
dolgos, szorgos hangyanép,

pillangó és pacsirta
csalogat a határba.

Hívogató napsugár:
Ó, de szép is ez a nyár!

Fű, fű, zsenge fű,
szól a tücsökhegedű!

Tarbay Ede

Cipósütő mondóka

Parazsad süssön,
kemence,
cipót puhára,
kerekre,
lángost laposra,
veresre,
jól süss, kedves
kemence.

Piruljon benned
réteske,
fonott kalácsunk
fényesre,
huszár, pojáca,
mézeske,
jól süss, kedves
kemence.

Kányádi Sándor

Mese a kenyérről

Egy kisfiú nagyon szerette a kenyeret, de ha jóllakott, a maradékot elmirzselte-morzsálta. Vagy éppen eldobta.

Hiába szidta az édesanyja. Hiába fenyegette fakanállal. Hiába koppintott a körmére. Hiába kapott a fenekére. Nem fogott rajta.
Végül maga a kenyér is megsokallta a dolgot, s elbújt a kisfiú elől.

– Éhes vagyok, édesanyám. Kérek szépen kenyeret.

– Nincsen – mondta az édesanyja.

– Hová lett? Hol van?

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzsáltad, visszament a pékhez.

Szaladt a kisfiú a pékhez.

– Kérek szépen kenyeret.

– Nincsen – mondta a pék, tenyerét kifordítva.

– Hová lett? Hol van?

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzsáltad, lisztté változott, és visszafutott a molnárhoz.

Futott a kisfiú is a molnárhoz.

– Kérek szépen kenyeret.

– Tőlem, fiam, még lisztet is hiába kérsz.

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzsáltad, visszaváltozott búzává, s visszabújt a kalászba.

Rohant a kisfiú a búzaföldre. De ott már kalászt egyet se látott.

– Kérnék szépen kenyeret – pityeredett el a kisfiú.

– Nincsen – mondta a földmíves, amint egy zsákot éppen beürített a vetőgépbe.

– Hová lett? Hol van?

– Mert mindig csak elmirzselted-elmorzsáltad, visszabújt a földbe. Majd csak jövő nyáron lesz kenyér belőle.

Nagyon éhes volt már a kisfiú, és elkezdett keservesen sírni. A földmíves megsajnálta.

– Add csak ide a sapkádat!

A kisfiú odaadta. A földmíves megtöltötte búzával.

– Na, szaladj vele a molnárhoz!

Szaladt a kisfiú, hogyne szaladt volna! Még a lába se érte a földet. A molnár a búzát megőrölte. Kapta a kisfiú a lisztet, vitte a pékhez. A pék sütött belőle egy szép ropogós cipót. Ott mosolyog az most is az asztalon. Ha megéhezik a kisfiú, csak kanyarít egy szép karéjt neki az édesanyja. És mosolyogva nézi, hogy az ő szép, okos kisfia milyen jóízűen eszi meg az utolsó morzsáig. A világért sem mirzselne-morzsálna el még egy hangyának valónyit se belőle, mert most már ő is tudja, hogy mennyi fáradsággal jár a mindennapi kenyér előteremtése.

Igaz vagy hamis?
Képtelen valóság, valóságos képtelenség

Tudtad, hogy időnként békák potyognak az égből? De biztosan így van? Bámulatos és sokszor hihetetlen dolgokról olvashatsz ebben a rovatban, A te dolgod eldönteni, hogy az állítás igaz-e vagy sem. Ha megtippelted, lapozz egyet és meglátod, hogy jól gondoltad-e, megismered a meglepő tényeket és kiderül, mennyire megbízható a szimatod a hazugságok felismerésében.

Ne habozz, ragadj ceruzát és figyelj, hol sántít a dolog! Tedd próbára a családodat és a barátaidat is! Érdekes és új információkkal lepheted meg őket!

Rémes szokások

Ha gusztustalannak találod, hgy a barátod az orrát piszkálja, csak várj, amíg megtudod, hogy mi mindenre képesek az állatok!

Állítás	**Igaz**	**Hamis**
1. A fülesmaki megissza a saját pisijét.		
2. Egy élőlény testét annyi nyálka borítja, hogy mák a nevét is innen kapta: nyálkahal.		
3. A boa még egy nagy disznót is képes egészben lenyelni.		
4. A vérszopó denevérek halott állatok vérét szívják.		
5. A tevék hányadékot köpnek sz őket fenyehető állatokra és emberekre.		
6. A macskák gyakran lenyelik a saját szőrüket, és szőrlabda formájában öklendezik vissza.		
7. A kutyák megszaglásszák egymás fenekét.		

< Fülesmaki

Nyálkahal >

Rémes szokások

1. A fülesmaki megissza a saját pisijét. — Hamis

A fülesmaki a majmokkal rokon aranyos kis szőrgombóc. Annyira helyesek, hogy az ember el sem hinné, milyen elképesztő szokásuk van: a mancsukat belemártják a vizeletükbe és büdös kéznyomokat hagynak maguk után a fákon. Ezzel a szaggal közlik társaikkal, merre jártak. A pisi a fülesmakik szerelmi életében is fontos szerepet kap: a hím lepisili a nőstényt, hogy jelezze, tetszik neki. Bájos, nem igaz?

2. Egy élőlény testét annyi nyálka borítja, hogy mák a nevét is innen kapta: nyálkahal. — Igaz

A nyálkahalat nevezték ki a világ legundorítóbb lényévé. Miért? Mert a testét ragadós, bő nyálkába vonja, hogy megmeneküljön a ragadozóktól. Még a zsákmányára is ken a váladékból, amitől az áldozat lélegezni sem tud. Hmmm! Kér valaki trutyibundás csemegét? Ha a nyálkahal már annyira ragacsos, hogy ő maga em bírja elviselni, összegubancolja magát, és a csomót végigvezeti megnyúlt, vékony teste teljes hosszában. Így tudja levakarni magáról a nyúlós maszatot.

3. A boa még egy nagy disznót is képes egészben lenyelni. — Igaz

Ennek a félelmetes kígyónak szörnyű étkezési szokásai vannak. Soha nem rágja meg a táplálékát, még akkor sem, ha éppen egy disznót vagy szarvast fal föl. Kiszorítja a szuszt áldozatából, majd nagyra tátja a száját, ha kell, kiakasztja az állkapcsát, és egyben gyömöszöli agába az állatot. A hasában óriási kupacot képez a táplálék, ezért ilyenkor csendes helyre vonul, ahol legalább egy hétig csak fekszik, és lassan emészti a túlméretezett eledelt.

4. A vérszopó denevérek halott állatok vérét szívják. — Hamis

A vérszopó denevérek legszívesebben meleg vért szívnak az állatokból - vagy az emberekből. Megvárják, amíg áldozatuk elalszik, és olyan helyet keresnek a testén, amelyet nem borít vastag szőr. Ott aztán hegyes fogukkal felsértik a bőrt, és úgy kihörpintik a vért, mintha egy pohár meleg tej volna. A nyálukban lévő drakulin nevű anyag megakadályozza a vér természetes alvadását, ezért sokáig vérzik a seb. Ha egy denevér nem jutott vérhez az éjszaka során, a kolónia tagjai kölcsönadnak neki: fölöklendeznek neki valamennyit a gyomrukból.

5. A tevék hányadékot köpnek sz őket fenyehető állatokra és emberekre. — Igaz

Ha a tevék fenyegetve érzik magukat, nem csak egyszerű nyálat köpnek a háborgatókra: vegyítenek hozzá a gyomrukból visszaöklendezett hányadékot is. Ezzel az undorító keverékkel fröcskölik be és kergetik el az ellenséget. Ha nagyon idegesek, az embereket is megcélozhatják gyomorforgató koktéllal, ám leggyakrabban a társaikkal rendezik ily módon a vitáikat, például, hogy melyikük kerüljön hamarabb sorra az itatónál.

6. A macskák gyakran lenyelik a saját szőrüket, és szőrlabda formájában öklendezik viszsza. — Igaz

A macskák lelkesen ápolják magukat. Úgy mosakodnak, hogy tisztára nyalják a bundájukat. Ilyenkor sok szőr tapad érdes nyelvükre, különösen a hosszú szőrű macskák esetében. A lenyelt szőrszálak irritálják a cicák gyomrát, ezért gyakran előfordul, hogy köhögni és öklendezni kezdenek, és kihányják az összetapadt szőrcsomókat. Ha nem akarod, hogy a cicád szenvedjen a szőrgombócoktól, rendszeresen fésüld át a bundáját, így megszabadíthatod a meglazult szőrszálaktól.

7. A kutyák megszaglásszák egymás fenekét. — Igaz

A kutyák végbélnyílásának két oldalán egy-egy bűzmirigy található. Minden kutyának egyedi szaga van, ezért a fenékszaglászás az ismerkedés és az egymás felismerésének eszköze. A tudósok szerint a kutyák nagyon sok dolgot megtudnak társaik hátsójának szagolgatásából.

GAZDAG ERZSI

A NAPSUGÁRRÁ VÁLT LEÁNYKA

Túl a dombon, túl a hegyen
élt egyszer egy kisleány.
Szeme, mint a kék árvácska,
Haja sárga tulipán.

Egyszer amint nyáridőben
virágfüzért kötöget,
Így sóhajt fel:
– Napfény lennék,
hogy táncolnék eleget!
- Alig, hogy kimondta
egy tündérke jő,
a mesék futárja,
hírvivője ő
Szólt a tündér:
“Szőke kislány,
kívánságod teljesül.”
Belefúj az aranysípba
S mint a pihe, elrepül.
S ím a hangra
gyenge sípjel
Varázsosan ráfelel.
S a lánykára nyári szellő
Szellő-szájjal rálehel.
Varázsszellő lehelete
álmot hozott, ringatót.
Kicsi lányka pillájára
mesebeli altatót.

S lám a rét kitágult.
Könnyű lett a lég.
Ami eddig távol,
Közel már az ég.
Könnyű fényleányok
Táncot lejtenek,
Köztük táncol ő is,
A földi gyerek.
Kergetőznek föl-le,
ég és föld között.
Bárány felhő hátán,
Szivárvány fölött.
Gyenge pipitérnek

Egyszer csak a fényleányok
fürge lába botladoz,
Hegy lábánál sötét árnyék
Jobbra-balra hajladoz.
Fényleányok futva mennek,
hogy az árnyék közeleg.
Szegény kislány
könnye csordul,
Félős szíve didereg.

Sötét este száll a rétre,
Nehéz szárnyát verdesi,
Kicsi lányka félelmében
Édesanyját keresi.
Sírására, keservére
a tündérke jő elő.
Belefúj az aranysípba
S szellő száján mondja ő:
– Kicsi lányka,
virágocska,
anyácskádat mért hívod?
Napsugárnak
nincsen anyja,
Könnyeidet mért sírod?
Lásd a napnak nincsen könnye,
Fénynek vígság élete.
Alkonyat a temetője,
Tejes hajnal bölcsője. –

Szólt a lányka:
“Kedves tündér,
Nem leszek én napsugár!
Késő van már,
hazamennék,
Vár már otthon anyukám!”
– Eredj haza! – szólt a tündér,
S még egyszer a sípba fújt.

Felébredt a kisleányka,
S örömében könnye hullt.

Vakációs versek

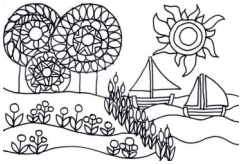

Nyári képeslap

Jön a nyár a piros hintaján,
nézi, mennyi dinnyét megeszel.
Forr a tej, fő a fej, áll a szél, napleány
szőlőt, szilvát megaszal.

Hull a hő, pattog a forró levegő,
hív a strand, csobban a fiú, lány,
csupa kék víz s az ég, a buborék,
vitorlát bonts ma, kapitány!

Porig ég mennyi fényes semmiség,
árnyék nő, fuvallat, strandpapucs,
barna bőr, fagylaltíz, só, eper.
Lehull s már párolog. Ujjong június.

Nyaral a család

Apa?
Hírt olvas egy lapban.
Anya?
Szalmakalapban.
Hédi?
Fürdik a tóban.
Józsi?
A homokozóban.

Hirtelen szél kerekedik,
Minden összekeveredik.

Apa!
A homokozóban.
Anya?
Hírt olvas a tóban.
Hédi?
Fürdik egy lapban.
Józsi?
Szalmakalapban.

Vakáció

Várta Viktor, várta Márta,
várta minden lány és srác.
Vé eleje, ió a vége,
a közepe meg akác.

Naná, hogy a szünidő az,
hatvankét nap forró nyár.
Ilyenkor az iskolába
csupán fehér holló jár.

A többiek kinn a strandon,
vagy éppen a víz alatt.
Érik szeder, eper, málna,
mennyi édes pillanat!

Várta Vendel, várta Sára,
várta minden iskolás.
Jó eleje, jó a vége,
a közepe meg csodás.

Táborozós költemény

Fel, fel ebédre!
Ne kérdezd, mi végre!
Palacsintád lángol,
s te leszel kiégve!

Fel, fel, levesre!
Ezen ne nevess, ne!
A nyelved botlik meg,
s te leszel elesve!

Fel, fel, lángosra!
Pillants a lábosba!
Őrtüzed alszik el,
s te voltál álmos ma!

Z. Németh István versei

Vizek, vízpartok lakói

A folyók, tavak, a lápos, mocsaras helyek rengeteg állatnak és növénynek az otthona. De ha szennyezett a vizük, vagy éppen a kiszáradás fenyegeti őket, akkor bizony ennek a sok élőlénynek a lakhatása is veszélybe kerül, s jól teszik, ha időben elköltöznek onnan – már ha van hova, és ha megtehetik.

A bölömbika

A nádas lakója. Fészkét is a nádszálak sűrűjébe rakja, s innen hallatszik tavasszal a hímek hívogató, mély, bömbölő hangja (erről kapta a nevét). Tollazatának színe jól elrejti őt a nádasban. Ha veszélyt érez, nyakát kinyújtva, hosszú ideig képes mozdulatlanul állni, és szinte észrevehetetlen. Nagyon igényes a lakóhelyére, ezért a nádasok zsugorodásával, a bölömbikák száma is erősen csökken. Védett madár!

A vízityúk

A vízpartok madara. Fészkét a sűrű parti növényzetben, a nádasban vagy egy vízen úszó szigeten építi meg. Táplálkozni viszont a vízre jár. A különféle vízirovarok a kedvencei, de bogyókat is szívesen fogyaszt. Nem válogatós és nem félős madár, könnyen alkalmazkodik a változó körülményekhez. Néha még a városi tavaknál is megtelepszik.

A mocsári teknős

Sík vidékek állóvizeiben, sűrűn benőtt erdei tavakban, holtágakban él. Nagyon jó úszó. A parttól messzebb soha nem megy el, a vízben úszó korhadt faágakon viszont szívesen pihenget. Az egyetlen őshonos teknős nálunk. Egy betelepített ékszerteknős agresszív életmódjával azonban lassan kiszorítja őt az élőhelyeiről.

Tudtad?

Az egykor nálunk is fészkelő rózsás gödény csőre végén egy piros csepp alakú kampó található. Innen terjedt el a hiedelem, hogy a pelikán a vérével táplálja a fiókáit. Ez a jelkép – a fiókáit vérével tápláló pelikán – került be több család és a református egyház címerébe is. A valósághoz annyiban közelít a hiedelem, hogy a fiókáit a pelikán a csőréből eteti, mert a csőre alatt lévő bőrzacskóban hordja nekik a vízből kifogott halakat.

Melyik a világ legértékesebb bélyege?

Aki 1653-ban Párizsban levelet akart küldeni valakinek, annak először rá kellett varrnia a városi posta által kibocsátott papírcsíkot. Csak 200 évvel később jutott eszébe egy londoni postamesternek, mennyire egyszerűsítené a levelek és a csomagpk kézbesítését, ha kézbesítési díj befizetését igazoló öntapadó nyugtákat vezetnének be.

Az első bélyegekkel egyidős a magyarul bélyegtannak vagy a bélyegek tudományának nevezhető filatélia. Világszerte filatelisták százezrei gyűjtik a többnyire fogazott peremű képecskéket. Különösen kedveltek körükben a régi, ritka és postatiszta (postabélyegző nélküli) bélyegek.

A világ legritkább és legértékesebb bélyege a Svédországban kibocsátott sárga „Tre Skilling Banco”. Magából a bélyegből ugyan 91 000 darabot (tehát nem éppen keveset) nyomtattak 1855-ben, de csak egy kis sorozat lett – hibás nyomás következtében —zöld helyett sárga.

Egy svéd kisfiú gyarapítani akarta zsebpénzét, ezért a nagymamája mindenféle emlékeket rejtő dobozából régi leveleket próbált eladni. A „Tre Skilling Banco” bélyegért 7 koronát kapott. 1996-ban egy svéd gyűjtő 1,7 millió eurót fizetett egy árverésen a hibás sárga nyomatoknak egyetlen fennmaradt példányáért . Így ez a nevezetes papírdarabka, ha árát a súlyához viszonyítjuk, egyben a világ legdrágább tárgya is!

Melyik bolygó a legforróbb a Naprendszerünkben?

A gázok alkotta csillagokkal ellentétben a bolygó szilárd felületű égitestek. A mi Napunk körül nyolc nagyobb bolygó kering: a Merkúr, a Vénusz, Földünk (az egyetlen olyan bolygó, ami nem valamely görög istenről kapta a nevét), a Mars, a Jupiter, a Szaturnusz, az Uránusz és a Neptunusz. (Korábban a Naprendszerhez sorolták az aprócska Plútót is.)

E bolygók valamennyien különböznek egymástól; mindegyiknek megvannak a maga sajátosságai. A Szaturnuszt porból álló gyűrű veszi körül, a Jupiter a legnagyobb, a Merkúr pedig kétszer akkora sebességgel száguld a pályáján, mint a Föld.

A Vénusz a Földről szabad szemmel is látható; a Nap és a Hold mellett számunkra ez a bolygó az égbolt legfényesebb objektuma. Felszínén felettébb barátságtalan viszonyok uralkodnak, ezért mindenkit lebeszélnénk a meglátogatásáról. A 90 atmoszférás nyomás (amilyen nálunk a tenger felszíne alatt 1 000 méterrel mérhető) agyonlapítaná az embert. Légkörének szén-dioxid–rétegében megfulladna, a kénsavgőz pedig szétmarná a testét. S ha a halálos veszedelmekből mindez nem volna elég: a Vénuszt felkereső űrturista Naprendszerünk legforróbb bolygóján elégne a 480 ’C-os hőségben.

Friederike Wilhelmi: Miért jön vissza a bumeráng? című könyvéből

Magyarok, akik lendítettek a világ kerekén

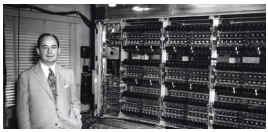

Neumann János (1903-1957) matematikus. A számítástechnika óriási fejlődésen ment keresztül az 1940-es évektől. Elvi működésének alapja viszont a mai napig megegyezik a „számítógép atyja” által kitaláltakkal. A fejszámolásban és emlékezőtehetségben is kitűnő csodagyerek később a számítógépek logikai tervezésénél az emberi agy működését vette alapul. 1952-ben, az első általa megépített számítógépnél—a később Neumann-elvnek nevezett alapvető gondolata szerint—egx központi vezérlőegységet talált ki. A gép a memóriájában tárolta a programutasításokat és az adatokat a kettes számrendszert alkalmazva. Legenda járt arról, hogy az egykori gépek számításait ő maga ellenőrizte fejben, a gépekkel azonos sebességgel.

Telkes Mária (1900-1995) kutatómérnök. Az 1930-as évek végére megnőtt az igény az alternatív energianyerési forma iránt, és a napenergia felé fordult a figyelem. Már „csak” valahogy el kellett tárolni az adottt hőt. Ekkor fedezte fel Telkes Mária, hogy a glaubersó képes erre. A II. világháborúban az volt a feladata, hogy egy olyan mobil műszert fejlesszen ki, amely a napenergia hasznosításával a sós tengervizet ihatóvá teszi a katonák számára. Találmánya, a napdesztillátor, naponta kb 1 liter vizet tudott előállítani. A háború után, 1848-ban, Boston közelében épült egy kizárólag napenergiával fútött ház, melynek megoldása szintén a „Napkirálynő” nevét dicséri.

Napenergia

Kedves jó napsugár, simogasd arcomat,
melegítsd szívemet, növeszd vrágomat.
Gyújts fényt az éj után, olvaszd fel a jeget,
színezd át a tájat, űzz messze felleget.

Oly szelid, és beül mégis tüzes kohó,
fortyogó üstjében száz vulkán mohó
ereje tombol, fújtat sárkánytüzet,
Ikarosz, jól vigyázz, az óvatlan megfizet!

Ám ha hámba fogjuk, féktelen paripát,
szolgál a napsugár, hüséges jóbarát,
napelembe lehel, áramot produkál,
Telkes Mária jött rá, érte nagy bók dukál.

Számítógép

Az új szabály, hogy naponta
egy órát gépezhetek.
A szülőknek persze Facebook,
YouTube és email-hegyek,
és most jön apu,
a nagy ámítógép,
hogy tudom-e egyáltalán,
miért *számít*ógép.
Honnan tudnám?
Ő már persze mondja,
hogy el sem hinném,
de magyar volt az atyja…
- „Atyja”?!-
Atyja hát, te ebadta ördögfatyja,
ezt így mondják.
Neumann János
alkotta meg az alapját
a számol csodának,
az agyból indult ki mintaképp
— na, ez az fiam,
amiből neked még nincs elég.

Részlet Laik Eszter: Elmés lelemények című könyvéből

Papírpáva és kosárka

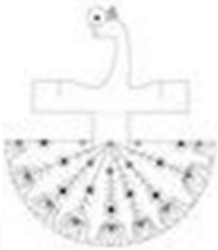

A pávához nagyítsd fel az alaprajzot olyan nagyra, amekkora pávát szeretnél, aztán színezd ki a csőrét, bóbitáját és a farkát. Vágd körbe óvatosan egy ollóval, az oldalsó füleknél is vágd be a vonal mentén, majd állítsd össze a madarat.
Vidám dísz, ékszertartó lehet.

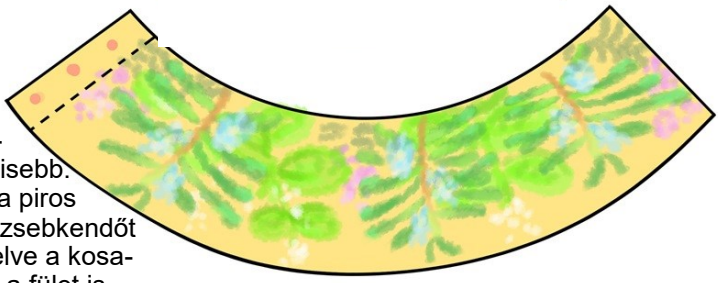

A kiskosár is hasonlóan készül, mint a páva. A fenti nagyobb kosár, a lenti picivel kisebb. Vágd körbe, ragaszd össze a piros pöttyöknél, tegyél bele papírzsebkendőt vagy szalvétát, amivel kibélelve a kosarat az alját alakítod ki. Végül a fület is illeszd rá a pontoknál kilyukasztva, vagy ragaszd a belső oldalára. Kész is vagy!

Jó munkát kívánunk!

Olvastad már?

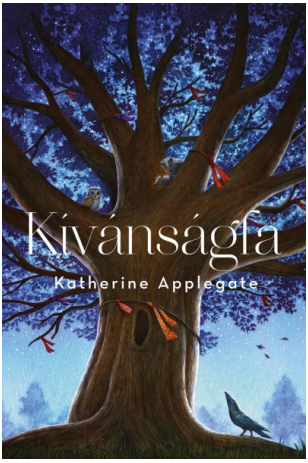

Katherine Applegate: Kívánságfa

Helló! Én egy öreg északi vörös tölgyfa vagyok, de a barátaim csak Vörösnek hívnak. Régóta nagy gonddal őrzöm a környéket egy Bongó nevű varjú és számos kis állat társaságában, akik az odvaimban rendezték be lakásukat. És még egy fontos dolog: az itt élő emberek minden évben, május elsején eljönnek, hogy az ágaimra kötözzék a kívánságaikat. Az álmok, vágyak és remények suttogó fája vagyok. Egy kívánságfa. Eddig csendesen figyeltem az élet körforgását, és sohasem avatkoztam közbe. De úgy tűnik, sok-sok év után ki akarnak vágni, így itt az idő, hogy most, utoljára én magam teljesítsem egy különleges kislány kívánságát. Elmesélem hát neked ezt a történetet a barátságról és a szeretet erejéről. Nyisd ki a füled!

„.Az odú a bizonyíték arra, hogy elegendő idővel, megfelelő gondoskodással és kellő reménnyel valami rosszból jó válhat.”

„Micsoda áldás, ha valaki elfogadja és szereti önmagát!.”

„A természet nem mindig bájos, tisztességes vagy kedves.”

„Tamar minden tavaszi éjjelen arra emlékeztetett, hogy a csöndben szépség, az elfogadásban áldás lakozik.”

„Nehéz dolog a fákkal társalogni. Nem vagyunk egy fecsegő népség.”

„Ó, hogy én mi mindent szerettem volna mondani a két gyereknek! El akartam mondani, hogy barátságot kötni egyáltalán nem nehéz. Hogy sokszor hagyjuk, hogy a világ megnehezítse a barátkozást. Szólni akartam nekik, hogy még beszélgessenek egy kicsit. És nagyon szerettem volna valamit elérni. Ha csak egy egészen apró dolgot is,…”

„De van, amikor csak anynyit tehetünk, hogy emelt fővel, szilárdan állunk .”

Nyári viccek

A Balaton partján horgászik egy kisfiú, akinek az egyik lába be van gipszelve. Megáll mellette egy férfi és megkérdezi:
- Harapnak a halak?
- Nem. Csak elestem bringával.

- Tudod, miért csukja be a kakas a szemét kukorékolás közben?
- Mert kívülről tudja a szöveget.

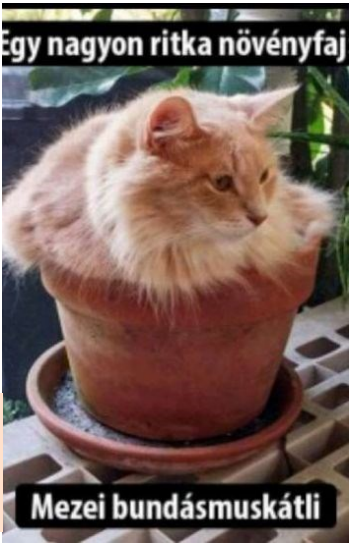

- Hová viszi a skót nyaralni a családját?
- A járdaszigetre.

A horgász kifogja a Balatonból az aranyhalat, aki nyomban megszólal:
- Teljesítem három kívánságodat, csak visszsza ne dobj a sok turista közé!

Két rendőr horgászik. Egyszer csak elúszik előttük egy döglött hal. Megszólal az egyik rendőr:
- Nem gondoltam, hogy a hal is vízbe fulladhat.

A júliusi rejtvények megfejtései

Nagy Bandó András Naptár című verséből a júliusi versszakának hiányzó sora:

HŰSÍT A GYORS FOLYÓ.

1. légmozgás, szellő
2. hupikék lény
3. sós pálcika
4. apa párja
5. kicsi ellentéte
6. Dóra becézve

S	Z	É	L
T	Ö	R	P
R	O	P	I
A	N	Y	A
N	A	G	Y
D	Ó	R	I

Mesés találós - Ki lehet ő?

Én vagyok a Sellő,
Más néven Hableány.
Otthonom a tenger,
ott nevelt fel anyám
féltőn, türelemmel.
Felül lány, alul hal. Ilyen vagyok sajna,
senkinek se tetszik nagyon
ily felemás fajta.
Hálójából a halász visszadob bizonnyal,
de még aki szeret,
oltár elé az se vezet —
Pikkellyel s uszonnyal!

Számolgató

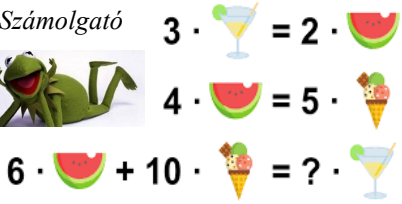

Egyféle megoldás

3x10=2x15 = 30
4x15=5x12 = 60
6x15+10x12=21x10 = 210

Rejtvények augusztusra

A rejtvények megfejtéseit leadhatod a gyerekkönyvtárban és ha szerencséd van, kisorsoljuk a nevedet és ajándékcsomagot nyersz. Nosza, állj neki! Jó szórakozást!

Mi lehet az utolsó sor végeredménye?

X + X + X = 3

X + Y = 5

Y + Z = 7

X + Y +Z = ____

Melyik pásztor mit őriz? Kösd össze a pásztorok ointos megnevezését állataikkal, majd keresd meg, a kicsinyeiket a harmadik oszlopban!

tehén	**juhász**	**malac**
ló	**kanász**	**bárány**
birka	**csikós**	**borjú**
disznó	**csordás**	**csikó**

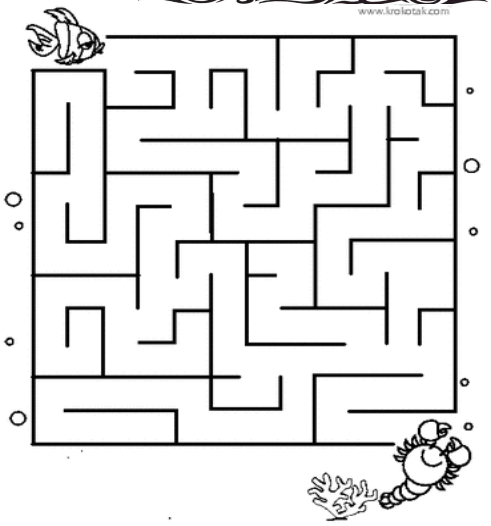

Ha a betűhálóból kihúzod Az augusztusi névnapokat, majd a megmaradt betűket összeolvasod : Nagy Bandó András Naptár *című versének hiányzó része alakul ki. Írd a pontozott vonalra!*

B	O	G	L	Á	R	K	A
Ő	R	I	Z	K	Í	R	A
G	E	R	O	L	A	N	D
S	D	S	L	E	H	E	L
B	E	R	T	A	Z	É	P
M	A	L	Ő	R	I	N	C
K	L	Á	R	A	R	A	D
Á	B	R	A	H	Á	M	♡

Augusztus, nyáridő,
pár hét és elszalad,
mostantól bármi jő,

……..……..

Mesés találós

Én vagyok a ……..,
Mármint a Paripa!
Ha te vagy a gazdám, ne félj,
nem lesz hiba!
Etess meg parázzsal,
meglásd nem nagy munka,
ugorj fel, indulunk,
szél sem ér nyomunkba.
Megvívhatod harcod,
álló nap a kardod
Sárkányfejet nyeshet
és sárkányvért onthat—
Visszaútra a nyergedben
hagyj helyet a

1. enni és …… kap
2. nem jó illat
3. a falat festi
4. papírt vágsz vele
5. … tesz, megtréfál
6. lombszőnyeg

Ló-számo-ló
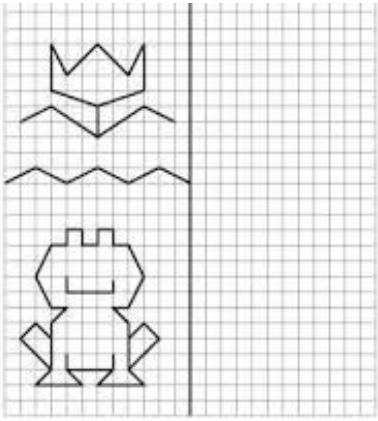
Rajzold át a négyzethálóba a tulipánt pirossal, a hullámokat kékkel, a békát zöld színnel! Pontosan dolgozz!